

σούτων νάννων τέκνων ἐκ γονέων ὑψηλῶν καὶ οὐδέποτε σχόντων νάννον ἐν τῇ οἰκογενεῖα των, ἀπὸ μνήμης ἀνθρώπων, εἶνε πράγματι φυσιο-λογικὸν φαινόμενον ἔκτακτον, παράδοξος τῆς φύσεως ἐκτροχιάσις, ἣτις ἤξιζε τὸν κόπον νὰ μνημονευθῇ. Δ*.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΝ

Περὶ τῆς εἰς τοὺς νόμους ὑποταγῆς.

Ἐν ἐλευθερᾷ χώρᾳ οἱ νόμοι εἶνε ἡ ἔκφρασις τῆς θελήσεως τῶν πολιτῶν, δέον δὲ νὰ θεω-ρῶνται ὡς ὁ κανὼν τῆς κοινῆς εὐημερίας. Ὑποτάσσου εἰς τοὺς νόμους, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐπιδοκιμάζῃς αὐτοὺς, διότι δεχόμενος τὴν βοήθειαν τῆς κοινωνίας ὅπως ζήσης, ὀφείλεις εἰς ἀνταπόδοσιν νὰ ἀποδέχῃσαι τοὺς ὅρους, οὓς αὕτη σοὶ ἐπιβάλλει. Ἐν τοῖς νόμοις σέβου τὰς συνθήκας τὰς παγιούσας τὴν ὑπαρξίν τῆς πατρίδος διὰ τῆς ἐν αὐτῇ ἐξασφαλίσεως τῆς τάξεως καὶ ἁρμονίας. Μὴ ἀποστέρῃς τὰς ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαλλομένας θυσίας, διότι αὗται εἶνε ὁ φόρος σου ὑπὲρ τῆς ζωῆς τῆς πατρίδος σου. Ἐὰν φαί-νωνταί σοι βαρεῖται, ἀναλογίσθητι τὰ ἀγαθὰ ἅτινα ἂντ' αὐτῶν ἀπολαμβάνεις καὶ θὰ τὰς εὖρης ἐλαφράς. Ἀνὴρ ὑπερήφανος δὲν δέχεται εὐεργετήματα ἅτινα δὲν δύναται νὰ ἀποδώσῃ ὑποιοι-δήποτε καὶ ἂν εἶνε αἱ ὑποχρεώσεις, ἡ εὐγνωμοσύνη βαρύνει ἐπ' αὐτοῦ ὀλιγώτερον τῆς ἀχαρι-στίας.

PAUL BOURDE.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ὡς τὸ ἔδαφος ἐκεῖνο τῆς γῆς, τὸ ὁποῖον φαίνεται στερεὸν καὶ ἀκίνητον, ἀλλ' ὅμως ὑποσκάπτεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὑποχθονίως· καὶ ἐπὶ μακρὸν μὲν χρόνον παροράται ἡ ἀσθενὴς ἐργασία ἡ προσβάλλουσα τὰς βάσεις τοῦ χώρου ἐκείνου· οὐδὲν φαίνεται ἐτοιμόρροπον, οὐδὲν σα-λεύεται, οὐδὲν κλονίζεται, πλὴν οὐχ ἥττον τὰ ὑπόγεια ὑποστηρίγματα καταστρέφονται βαθ-μηδὸν μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐξαίφνης τὸ χῶμα ὑποχωρεῖ καὶ διανοίγεται χάσμα βαθύ· οὕτως ἐξουσία ἄδικος καὶ ἀπατεῶν, οἰανδήποτε ἂν προσπορίζεται εὐτυχίαν ἐκ τῶν βίαιοπρα-γιῶν της, σκάπτει αὐτὴ εἰς ἑαυτὴν βάραθρον ὑπὸ τοὺς πόδας της· ὁ δόλος καὶ ἡ ἀπανθρω-πία ὑπονομεύουσι βαθμηδὸν ὅλα τὰ στερεώτε-ρα ὑποστηρίγματα τῆς νομίμου ἀρχῆς· οἱ πολ-λοὶ τὴν θαυμάζουσι, τὴν φοβοῦνται, τὴν τρέ-μουσι, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν διὰ μιᾶς ἐξα-

φανίζεται καταπίπτουσα ὑπὸ τὸ ἴδιον ἑαυτῆς βάρος, καὶ οὐδὲν δύναται πλέον ν' ἀνεγείρῃ αὐ-τὴν, διότι διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν της κατέστρε-ψε τὰς ἀληθεῖς αὐτῆς βάσεις, τὴν καλὴν πίστιν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, αἱ ὁ-ποῖαι προκαλοῦσι τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστο-σύνην. (Fénélon)

Ἐὰν ἤθελες νὰ εὐχαριστῇς τὸν Θεὸν δι' ὅ-λα τὰ ἀγαθὰ ἃ σοὶ παρέχει, δὲν θὰ σοὶ ἔμενε καιρὸς νὰ μεμψιμοιρῇς διὰ τὰς ἀτυχίας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Γνωστὸν ὅτι οἱ Γάλλοι κατηγοροῦσι τοὺς Γερμα-νοὺς, ὅτι κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1870 διήρπαζον πᾶν τὸ προστυχὸν καὶ ἀπέστελλον αὐτὸ εἰς τὴν πα-τρίδα των. Παροιμιώδῃ δὲ ἰδίως κατέστησαν τὰ παν-τοειδῆ ὠρολόγια, ἅτινα, κατὰ τὸ λέγειν τῶν Γάλ-λων, ἐξέπεμψαν οἱ νικηταὶ τῆς ἡττηθείσης χώρας πρὸς τοὺς ἐν Γερμανίᾳ συγγενεῖς, καὶ τὰ ὅποια κο-σμοῦσιν ἔτι καὶ νῦν πολλὰς γερμανικὰς οἰκίας. Σχε-τικῶς πρὸς τοῦτο φέρεται τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον· Λήξαντος τοῦ πολέμου ἀποκατεστάθησαν, ὡς εἰκός, αἱ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν τηλεγραφικαὶ σχέσεις, καθὰ καὶ πρότερον. Αἱ ἀνεπίσημοι ὅμως σχέσεις με-ταξὺ τῶν ἐν Βερολίνῳ καὶ Παρισίοις τηλεγραφικῶν ὑπαλλήλων πᾶν ἄλλο ἦσαν ἢ φιλικαί. Τὸ τηλεγρα-φεῖον τῶν Παρισίων δὲν ἀπῆντα ἢ εἰς τὰς ἐπισήμους ἐρωτήσεις, μὴ δίδον οὐδεμίαν προσοχὴν εἰς τοὺς χαι-ρετισμοὺς καὶ τὰς φιλοφρονήσεις τῶν Γερμανῶν ὑ-παλλήλων, τὰς ἀπειθυνομένας πρὸς τοὺς Γάλλους συναδέλφους των. Ἡμέραν τινὰ ὁ ὑπάλληλος τοῦ Βερολίνου, περατώσας τὴν ἐργασίαν του, τηλεγραφεῖ πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις. — Ἐτελείωσα· καλὴν νύκτα. — Οὐδεμία ἀπάντησις ἐκ Παρισίων. — Καληνύκτα, ἐπαναλαμβάνει ὁ Γερμανός. — Ἡ αὕτη σιωπή. — Τί ὦρα εἶνε; (Σημειωτέον ὅτι οἱ Παρίσιοι τηλεγραφοῦ-σιν εἰς πάσας τὰς χώρας μεθ' ὧν συγκοινωνοῦσι τὴν ὥραν τῆς πόλεως). — Ἀλλὰ καὶ πάλιν σιγή. — Καθ' ὑψηλὴν διαταγὴν σὰς ἐρωτῶ τὴν ὥραν τῶν Παρι-σίων, λέγει ὁ Γερμανός. — Ὁ Γάλλος τότε ἀπαντᾷ: — Μετὰ τὸν πόλεμον πρὸς τοὺς Γερμανοὺς δὲν ἔχο-μεν πλέον ὠρολόγια. — Ὁ Γερμανός τηλεγραφητῆς οὐδὲν ἀπῆντησεν εἰς τὴν δεητικὴν ἐφυρολογίαν τοῦ Παρισινοῦ, ἀλλὰ μετὰ τινας ἡμέρας τὸ γερμανικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐζήτησεν ἱκανοποίησιν παρὰ τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως, καὶ ὁ τηλεγραφι-κὸς ὑπάλληλος ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἄ-καιρον αὐτοῦ ἀστειότητα.

Παρατηρήθη πολλάκις ὅτι ἡ ξυλεία, ἡ κοπτομένη κατὰ τὸ θέρος, ὅτε τὰ δένδρα εὐρίσκονται ἐν πλήρει ἀναπτύξει καὶ ὁ χυμὸς αὐτῶν κυκλοφορεῖ ζωηρῶς καὶ οὕτως εἰπεῖν σφύζει ἐντὸς τῶν ἰνῶν, ὑπόκειται εἰς σῆψιν ταχύτερον ἢ ἡ κοπτομένη κατὰ τὸν χει-